

[Indenrigsministeren.]

vis lidt over tilskudsgrænsen, har afgiften slugt hele indtægten over tilskudsgrænsen.

I forslaget er afgiftsskalaen udformet således, at de mindre apoteker opnår en ikke ringe nedsættelse i afgiften, medens afgiften forhøjes for apotekerne med de største indtægter.

Det samlede afgiftsbeløb vil efter den foreslåede midlertidige ordning blive af omtrent samme størrelse, som den ville have været efter de nugældende regler, idet apotekernes samlede indkomster, beregnet på basisforholdene i året 1947, vil udgøre ca. 7 552 000 kr. mod 7 655 000 kr. efter den nugældende ordning.

Den foreslåede ændring i beregningsgrundlaget for apotekerafgiften vil medføre jævner og stabilere indtægter for apotekerne, og det er min overbevisning, at lovforslaget vil blive til gavn for apotekerstanden som helhed.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apoteker-væsenet.*

Ved dette lovforslag, der har tilknytning til det lige nævnte forslag om ændring i apotekerafgiftsloven, foreslås indført en udvidet adgang til at yde tilskud til mindre apoteker, således at der for fremtiden kan ydes tilskud til alle apoteker, der er eneapoteker i vedkommende kommune, og ikke som hidtil blot til apoteker i landkommunerne. Den nuværende begrænsning forekommer irrationel, da der findes en del apoteker i små købstæder og i de sønderjyske fækker, hvis økonomiske forhold er således, at de ganske små sidestilles med apoteker af tilsvarende størrelse i landkommuner.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg iøvrigt henviser til de til lovforslagene knyttede udførlige bemærkninger og apotekskommissionens indstilling, der er aftrykt som bilag til det først omtalte lovforslag, anbefale forslagene til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg har den ære for det høje ting at fremsætte *for-
slag til lov om jordfordeling mellem landejendomme.*

Forslaget, der er udformet på grundlag af de praktiske erfaringer, som er indhøstet under administrationen af jordfordelingslovene af 9. januar 1940 og 30. juni 1941, tager først og fremmest sigte på en forenkling såvel af tilrettelæggelsen som af den tekniske berigtigelse af jordomlægningerne, ligesom forslaget ophæver den hidtidige for-

skel i lovreglerne for Sønderjylland og det øvrige land.

Såvel større som mindre jordfordelinger vil efter forslaget kunne gennemføres hurtigere end efter de nugældende love, samtidig med at omkostningerne såvel for staten som for lodsejerne bringes ned.

Forslaget tager ligesom den hidtidige lovgivning i første række sigte på gennemførelsen af jordfordelingssager, hvortil de pågældende lodsejere har givet enstemmig frivillig tilslutning.

For de tilfælde, hvor sådan fuld enstemighed ikke kan opnås, giver forslaget dog en noget videre adgang end den hidtidige lovgivning til at gennemføre en af et lods-ejerflertal tiltrådt beslutning.

Idet jeg med hensyn til forslagens enkelte bestemmelser tillader mig at henvise til de udførlige bemærkninger, der er knyttet til forslaget, skal jeg fremhæve følgende:

Efter forslagens § 1 er kommissionerne sammensat af en dommer som formand, af et matrikelkyndigt og et realkreditkyndigt samt af to landbrugskyndige medlemmer.

Denne ændring af kommissionernes sammensætning er begrundet deri, at jordfordelinger i fremtiden skal kunne fremmes direkte på grundlag af en kendelse fra kommissionen i de tilfælde, der er nævnt i § 2.

Jordlovsudvalgets medlemmers virksomhed i forbindelse med gennemførelse af jordfordelingssager vil herefter bestå i at medvirke ved tilrettelæggelsen af de jordfordelinger, der skal forelægges kommissionerne til afgørelse ved kendelse eller anbefaling.

Under hensyn til kommissionernes sammensætning har man anset det for forsvarligt at gøre deres kendelser efter § 2 endelige.

Adgangen til at inddrage et mindretal af uvillige lodsejere under en jordfordelingsplan er efter § 2, stk. 1 og stk. 2, første punktum, i alt væsentligt den samme som efter den gældende lovgivning, dog således, at en lodsejer efter forslaget kan forpligtes til at indgå med 20 pct. af sin ejendom mod de nugældende 10 pct.

Efter reglen i § 2, stk. 2, andet punktum, kan særskilt beliggende, ubebyggede og ubeplantede lodder med indtil 1 ha boniteret mål, som ikke er af afgørende økonomisk betydning for ejeren, inddrages under jordfordelingen trods ejerens modstand, når betingelserne i § 2, stk. 1, er opfyldt.

I alle tilfælde, hvor et areal inddrages under en jordfordeling mod ejerens ønske, skal der tillægges ham et tilsvarende vederlagsareal.

Forslagets § 5 indeholder en regel om en særlig enkel gennemførelse af mindre